

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อ (1) ศึกษาถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการป่าชุมชน อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก (2) ศึกษาถึงวิธีการดำเนินการ และการจัดการป่าชุมชน และ(3) ศึกษาถึงแนวทางการใช้ป่าชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเอง

ประชากรของการศึกษาได้แก่ ครวเรือนของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก การเลือกพื้นที่ที่ศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกตำบลที่ศึกษาโดยวิธีเจาะจง และสุ่มตัวอย่าง ครวเรือนโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครวเรือนตัวอย่างป่าอนุรักษ์ 40 ครวเรือน ครวเรือนตัวอย่างป่าใช้สอย 40 ครวเรือน และครวเรือนตัวอย่างที่มีได้เป็นสมาชิกป่าชุมชน 40 ครวเรือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์คณะกรรมการป่าชุมชน และแบบสอบถามสำหรับครวเรือนตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ และทดสอบสมมติฐานทางสถิติด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

จากการศึกษาพบว่า ป่าอนุรักษ์มีการจัดการในรูปองค์กร มีคณะกรรมการดำเนินการที่รับรองโดยส่วนราชการ ส่วนป่าใช้สอยมีองค์กรดำเนินการ แต่ยังไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการอย่างเป็นทางการ

จากการศึกษาถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ครวเรือนตัวอย่างได้รับจากป่า พบว่า ครวเรือนตัวอย่างสมาชิกป่าชุมชนได้รับประโยชน์จากป่าในรูปของการเก็บผลพลอยได้จากป่า เช่น เห็ด หน่อไม้ ผักหวาน สะเดา สมุนไพร ไม้ฟืน มากกว่าครวเรือนตัวอย่างที่มีได้เป็นสมาชิกป่าชุมชน ส่วนผลผลิตโดยตรงที่เกิดจากป่ายังไม่ได้รับผลประโยชน์

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของรายได้ที่ครวเรือนตัวอย่างได้รับจากป่า พบว่าครวเรือนตัวอย่างที่ครวเรือนตัวอย่างที่เป็นสมาชิกป่าชุมชน ทั้งป่าอนุรักษ์ และป่าใช้สอย ได้รับรายได้มากกว่าครวเรือนตัวอย่างที่มีได้เป็นสมาชิกป่าชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

T 132038

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการปฐมนิเทศ ที่พบในระดับมากและมากที่สุด ในสัดส่วน
สูงเกินร้อยละ 20 ได้แก่ การขาดแคลนเงินทุน